

Rigsdagsmænd eller Ministre, og om han til daglig f. Eks. kalder sin Partifælle og Ordfører: „det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds“? Om denne mærkelige Tiltaleform kunde man jo ogsaa sige: „atter Bedemandsstil“! dersom man vilde spille Tiden paa den Slags uvæsentlige Ting, som den ærede Rigsdagsmand med Rette betegner som mindre betydelige. Men naar den ærede Rigsdagsmand er saa nøjeregnende med saadanne Udtryk, synes jeg ogsaa, han skulde udtrykke sig paalideligere om vigtigere Ting, nemlig hvor han taler om Overskridelserne paa Krigsministeriets Budget og siger: „Det er dog en ejendommelig Bevarelse af status quo, at den kun findes paa Papiret og ingen andre Steder, medens Budgetterne i Virkeligheden overskrides“. Den, der ikke er højere kendt med Forholdene, maatte jo herefter tro, at der af Krigsministeriet var blevet benyttet flere Penge, end forudsat er, medens den ærede Rigsdagsmand dog fuldt vel ved, at Krigsministeriet efter Systemskiftet, bortset fra særlige Love, har bevaret samme Størrelse af Bevillingerne og samme Beregningsmaade i Budgettet, som under Højreministeriet, og det er netop dette Forhold, som man kortelig har betegnet ved status quo. For Resten var det ogsaa mit Ønske ved Overtagelsen af Krigsministeriet, at der overalt, hvor det var muligt, skulde regnes med de virkelige Priser og ikke, som det er gjort i en lang Aarrække med mindre Priser. Men saa maatte ogsaa de foregaaende Budgetter omregnes paa samme Maade, for at man kunde vide, hvad der virkelig var status quo. Ellers vilde Folk let forledes til samme Fejltagelse, som kan fremkaldes ved den ærede Rigsdagsmands Udtryksmaade, nemlig til at tro, at „Overskridelse“ betyder det samme, som at Krigsministeriet har haft en Merudgift over det, der er brugt af det foregaaende Krigsministerium, hvad der jo netop ikke er Tilfældet, idet status quo er bevaret. Ganske tilsvarende Betragtninger gælde jo for øvrigt for Marineministeriets Vedkommende. Der maa saaledes gøres en bestemt Indsigelse mod, Berettigelsen af *denne* Udtalelse fra den ærede Rigsdagsmand, og det forekommer mig ogsaa, at en *anden* af hans Udtalelser maa vække stor Betænkelighed. Jeg skal tillade mig at minde om, at den Grundlov, hvorpaa ethvert nyt Medlem aflægger Ed, udsiger i sin § 56: „Rigsdagsmændene ere ene bundne ved deres Over-

bevisning og ikke ved nogen Forskrift af deres Vælgere“. Derfor synes jeg, at det skurrer noget i Ørene, naar det ærede Medlem vil bruge Vælgerne til at true Forsvarskommissionens Medlemmer, dersom disse ved deres Arbejde i Kommissionen fik en Overbevisning, som ikke tiltalte den ærede Rigsdagsmand, der jo ganske savner de Oplysninger, som ligge aabne for denne Kommissions Medlemmer.

Den ærede Rigsdagsmand omtalte en Udtalelse fra 1898 af Pastor Johannes Clausen om, at det var nødvendigt, at Venstre kom til Roret, kun derved kunde vi faa en parlamentarisk Forsvarskommission, og kun derigennem kunde Forsvarssagen fremmes. Denne Udtalelse synes mig meget forstandig, skønt den for Øjeblikket ikke falder i den ærede Rigsdagsmands Smag, og jeg kan ikke indse, at det er noget synderlig stærkt Argument, han bruger for at svække den, naar han fremhæver, at Pastor Clausen er min Svoger. Det er jo en saglig Undersøgelse, der skal foregaa i Forsvarskommissionen, og jeg er forvisset om, at tænkte man sig, at den ærede Rigsdagsmand var Medlem af Kommissionen, og at han her ved gode Grunde kom til en ændret Overbevisning om Forsvarsspørgsmaalet, vilde han ogsaa følge denne Overbevisning, selv om den atter skulde bringe ham til at blive en lige saa ivrig Forsvarsven, som han tidligere har været.

I sin lange Tale kom det ærede Medlem med et Hjertesuk over, at han næsten ikke kan trække Vejret, næsten ikke kan bevæge sig paa Gaden for Militær. Mon dette dog ikke er en mild Overdrivelse? I hvert Fald er det galt, naar han siger, at den ærede Krigsminister forsømmer ikke en Lejlighed til at føre sine Kanoner gennem de snævre Gader i København. Tværtimod, jeg har netop foranlediget en under 11. September d. A. udsendt Kommandantskabsbefaling, saalydende: „Ved Afdelingers og Underafdelingers March gennem Byen til og fra deres Øvelser vil der være at tage rimeligt Hensyn til, at den almindelige Færdsel ikke hindres mere end nødvendigt. Hertil hører, at der ikke, hvor det kan undgaas, marcheres ad for snævre og stærkt befærdede Gader, Købmagergade f. Eks., og at der ikke forarsages Sporvejstrafikken for store Standsninger, men ved lange Kolonner saa vidt muligt gives Sporvognene Lejlighed til at passere forbi eller igennem.“

Men den ærede Rigsdagsmand maa